KALANJIYAM – International Journal of Tamil Studies
An international, peer-reviewed academic journal
e-ISSN: 2456-5148
Vol. 6, No. 03 (2026) 6

களஞ்சியம்
Peer-reviewed · Open access · Google Scholar
Crossref DOI · SJIF Imapact Factor 3.5 · Quarterly
Online@: ngmtamil.in
DOI: 10.63300/kijts603112026.09

UGC Approved by Transparent Peer Review

ARTICLES

சங்க இலக்கியங்களில் இயற்கைப் பேரிடர் மேலாண்மைச் சிந்தனைகள்: அபாய உணர்வு, முன்னெச்சரிக்கை, சமூகப் பொறுப்பு மற்றும் ஆட்சிச் சிந்தனைகளின் இலக்கியப் பகுப்பாய்வு

Disaster Management Perspectives in Sangam Literature: A Literary Analysis of Risk Awareness, Resource Security, Social Responsibility and Governance

Sriram[1,*iD]

[1] பி.எஸ்சி. நர்சிங் மாணவர், செவிலியர் கல்லூரி, இந்திரா காந்தி மருத்துவக் கல்லூரி மற்றும் ஆராய்ச்சி நிறுவனம் (IGMC&RI), புதுச்சேரி–605009; பி.ஏ. (Honours) பொது நிர்வாக மாணவர், இந்திரா காந்தி தேசிய திறந்தநிலைப் பல்கலைக்கழகம் (IGNOU); பேரிடர் மேலாண்மையில் சான்றிதழ் பெற்றவர், IGNOU.புதுடெல்லி.

***Corresponding author:** sriram, Srirameganathan8052@gmail.com
ORCID iD: sriram https://orcid.org/0009-0001-0719-7630

ARTICLE INFO

Article history
Received: 18 October 2026
Revised: 20 October 2026
Accepted: 22 October 2026

Article ID
KIJTS-2026-0019

Peer review
Double-blind peer review

Keywords
Sangam Literature
Natural Hazards
Water Resource Protection
Food Security
Social Responsibility

ABSTRACT

This study analyses representations of natural hazards in Sangam literature and examines the related perspectives on risk awareness, water-resource protection, food security, livelihood security and social responsibility. Selected poems from Purananuru, Akananuru, Kuruntokai and Kalithogai were examined through qualitative textual and thematic analysis. Akananuru 53 presents a dry and water-scarce landscape that reflects ecological stress and difficulties in human life. Akananuru 252 employs the image of a large water tank and its guardian in the context of prolonged rain, offering a literary representation that can be read in relation to vigilance and water-resource protection. Purananuru 174 depicts the force of the Kaveri as its waters press against the riverbank, illustrating the dynamic relationship between rivers and their surrounding landscape. Particularly significant is Purananuru 18, which connects water and land with food and human life and associates resource protection with public welfare. These literary representations are not treated as evidence of formal disaster-management institutions in the Sangam period. Instead, modern disaster-management concepts are used only as an analytical framework for interpreting literary perspectives on risk, resource security, food security and social responsibility. The study argues that Sangam literature presents an interconnected understanding of nature, resources, livelihood, society and governance, providing a valuable cultural perspective for interdisciplinary discussions of disaster and environmental studies.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

இவ்வாய்வு சங்க இலக்கியங்களில் இடம்பெறும் இயற்கைப் பேரிடர் தொடர்பான பதிவுகளையும், அவற்றின் வழியாக வெளிப்படும் அபாய உணர்வு, நீர்வளப் பாதுகாப்பு, உணவுப் பாதுகாப்பு, வாழ்வாதாரப் பாதுகாப்பு மற்றும் சமூகப் பொறுப்புச் சிந்தனைகளையும் இலக்கிய நோக்கில் பகுப்பாய்வு செய்கிறது. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட புறநானூறு, அகநானூறு, குறுந்தொகை மற்றும் கலித்தொகைப் பாடல்கள் முதன்மை இலக்கிய ஆதாரங்களாகக்

© 2026 The Author(s) · CC BY 4.0 · OPEN ACCESS

கொண்டு தரநிலை உரைநிலை மற்றும் கருப்பொருள் அடிப்படையிலான பகுப்பாய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டது. அகநானூறு 53-இல் காணப்படும் வறண்ட நிலச் சித்திரிப்பு நீர்ப்பற்றாக்குறை மற்றும் வாழ்வியல் இடர்நிலையை உணர்த்துகிறது. அகநானூறு 252-இல் தொடர்மழை, பெருங்குளம் மற்றும் காவலன் குறித்த உவமை நீர்நிலையைப் பாதுகாப்பதற்கான விழிப்புணர்வை இலக்கியப் படிமமாக வெளிப்படுத்துகிறது. புறநானூறு 174-இல் காவிரியின் பெருக்கமும் கரையைத் தாக்கும் நீரோட்டமும் ஆற்றின் இயற்கை இயக்கத்தை உணர்த்துகின்றன. குறிப்பாக புறநானூறு 18, நீர் மற்றும் நிலத்தை உணவின் அடிப்படையாகவும், உணவை உயிருடன் தொடர்புபடுத்தியும், வளப் பாதுகாப்பை பொதுநலச் சிந்தனையுடன் இணைத்தும் காட்டுகிறது. இச்சான்றுகள் நவீன பேரிடர் மேலாண்மை அமைப்புகளின் நேரடி வரலாற்றுச் சமமாகக் கருதப்படாமல், அபாய உணர்வு, வளப் பாதுகாப்பு, உணவுப் பாதுகாப்பு மற்றும் சமூகப் பொறுப்பு ஆகியவற்றை விளக்கும் பகுப்பாய்வுச் சட்டகத்தின் வழியாகப் புரிந்துகொள்ளப்படுகின்றன. சங்க இலக்கியம் இயற்கை, வளம், மனித வாழ்வு, சமூகம் மற்றும் ஆட்சி ஆகியவற்றின் பரஸ்பர உறவை வெளிப்படுத்தும் முக்கியமான பண்பாட்டு அறிவு வளமாக விளங்குகிறது.

திறவுச் சொற்கள்: சங்க இலக்கியம்; இயற்கைப் பேரிடர்; நீர்வளப் பாதுகாப்பு; உணவுப் பாதுகாப்பு; சமூகப் பொறுப்பு

How to cite this article: sriram (2026). சங்க இலக்கியங்களில் இயற்கைப் பேரிடர் மேலாண்மைச் சிந்தனைகள்: அபாய உணர்வு, முன்னெச்சரிக்கை, சமூகப் பொறுப்பு மற்றும் ஆட்சிச் சிந்தனைகளின் இலக்கியப் பகுப்பாய்வு. *KALANJIYAM – International Journal of Tamil Studies*, *6*(03). https://doi.org/10.63300/kijts603112026.09
Copyright and licence: © 2026 The Author(s). This is an open access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution 4.0 International License (CC BY 4.0), which permits unrestricted use, distribution and reproduction in any medium, provided the original work is properly cited.

1. அறிமுகம்

பேரிடர் என்பது இயற்கை நிகழ்வால் மட்டும் உருவாகும் நிலை அல்ல. ஒரு சமூகத்தின் வளங்கள், வாழ்வாதாரம், குடியிருப்பு, உணவுப் பாதுகாப்பு, சமாளிக்கும் திறன் ஆகியவற்றுடன் இயற்கை அபாயம் தொடர்புபடும்போதே அதன் பாதிப்பு தீவிரமடைகிறது. ஒரே அளவு மழை பெய்தாலும், நீர்நிலைகளும் கரைகளும் பேணப்பட்ட ஊரில் ஏற்படும் இழப்பும், அவ்வாறு பேணப்படாத ஊரில் ஏற்படும் இழப்பும் ஒன்றாக இருப்பதில்லை.

இன்றைய பேரிடர் மேலாண்மை அணுகுமுறைகள் அபாய அடையாளம் காணுதல், முன்னெச்சரிக்கை, தணிப்பு, தயார்நிலை, உடனடி பதிலளிப்பு, மீட்பு, தாங்குதிறன் ஆகியவற்றை ஒருங்கிணைக்கின்றன. ஐக்கிய நாடுகளின் பேரிடர் இடர்குறைப்பு அலுவலகம் (UNDRR) வெளியிட்ட சென்டாய் சட்டகம் 2015–2030, பேரிடர் இடரைப் புரிந்துகொள்ளுதல், இடர் ஆளுகையை வலுப்படுத்துதல், இடர்குறைப்பில் முதலீடு செய்தல், தயார்நிலையையும் மீட்பு–மறுகட்டமைப்பையும் மேம்படுத்துதல் ஆகிய நான்கு முன்னுரிமைகளை முன்வைக்கிறது (United Nations Office for Disaster Risk Reduction). இந்தியாவில் பேரிடர் மேலாண்மைச் சட்டம், 2005 இத்துறைக்கான சட்டப்பூர்வ அமைப்பை வகுக்கிறது (India, Parliament).

இந்த நவீனக் கருத்தாக்கங்கள் சங்க காலத்தில் அப்படியே இருந்தன என்று கூற முடியாது. எனினும், இயற்கை, நீர், நிலம், உணவு, வாழ்வாதாரம், சமூக உறவு மற்றும் ஆட்சிப் பொறுப்பு ஆகியவை ஒன்றோடொன்று தொடர்புபட்டவையாகக்

காணப்படும் சங்கப் பாடல்கள், பேரிடர் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் ஆய்வுகளுக்குப் பொருத்தமான பண்பாட்டு அறிவுத் தரவுகளை வழங்குகின்றன.

சங்க இலக்கியங்களில் மழை, வறட்சி, ஆறுகள், குளங்கள், கடல், நிலம், பருவநிலை மாற்றங்கள் பற்றிய பல்வேறு சித்திரிப்புகள் காணப்படுகின்றன. இவை சில இடங்களில் நேரடி இயற்கைக் காட்சிகளாகவும், சில இடங்களில் உவமை அல்லது உருவகமாகவும், சில இடங்களில் வாழ்வியல் சூழலின் பகுதியாகவும் அமைகின்றன. ஆகவே, ஒவ்வொரு இயற்கைச் சித்திரிப்பையும் வரலாற்றுப் பேரிடர் நிகழ்வாகக் கருதாமல், அதன் இலக்கியச் சூழலைக் கவனமாகப் புரிந்துகொள்வது அவசியமாகிறது.

இக்கட்டுரையின் ஆய்வுச் சிக்கல்: சங்கப் பாடல்களில் பதிவான இயற்கை அபாயச் சித்திரிப்புகளிலிருந்து, அவற்றை வரலாற்றுச் சான்றாகக் கொள்ளாமல், பேரிடர் சார்ந்த சிந்தனைகளை எந்த அளவுக்கு ஓர் இலக்கியப் பகுப்பாய்வுச் சட்டகத்தில் வாசிக்க முடியும் என்பதாகும். இதற்காகப் பாடல்கள் நான்கு அடிப்படைக் கருப்பொருள்களின் கீழ் ஆராயப்படுகின்றன: அபாய உணர்வு, நீர்–நில–உணவு வளப் பாதுகாப்பு, சமூகப் பொறுப்பு, ஆட்சிப் பொறுப்பு.

2. முந்தைய ஆய்வுகளும் ஆய்வு இடைவெளியும்

சங்க இலக்கியத்தில் மேலாண்மை, இயற்கை, நீர்நிலைகள், பருவநிலை அறிவு குறித்து ஏற்கனவே பல ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. மணவழகனின் *சங்க இலக்கியத்தில் மேலாண்மை* என்ற நூல் சங்கப் பாடல்களில் காணப்படும் மேலாண்மைச் சிந்தனைகளை விரிவான நோக்கில் எடுத்துரைக்கிறது (மணவழகன்). அண்மைய ஆய்வுகள் சங்க இலக்கியங்களில் நீர்நிலைகளின் பயன்பாடு, பருவநிலை அறிவு, நவீன காலநிலை மாற்றத் தரவுகளுடன் அவற்றின் தொடர்பு போன்றவற்றை ஆராய்ந்துள்ளன (Easwaran et al.). மேலும், தமிழ் மரபறிவு, இலக்கியம் மற்றும் பேரிடர் விழிப்புணர்வு தொடர்பான பன்முக ஆய்வுகளும் வெளிவந்துள்ளன (Sakthimurugan et al.).

ஆய்வு	கவனம்	இவ்வாய்வு கூடுதலாகச் செய்வது
மணவழகன் (2007)	சங்க இலக்கியத்தில் மேலாண்மைச் சிந்தனைகள்	இயற்கை அபாய உணர்வையும் வளப் பாதுகாப்பையும் பேரிடர் நோக்கில் தனித்து வாசித்தல்
Easwaran et al. (2026)	சங்க இலக்கியங்களில் பருவநிலை அறிவும் நவீன காலநிலை மாற்றத் தரவுகளும் (இடைத்துறை ஆய்வு)	காலநிலைத் தரவுகளுடன் ஒப்பிடாமல், பாடல்களின் இலக்கியச் சூழலை மையப்படுத்துதல்

ஆய்வு	கவனம்	இவ்வாய்வு கூடுதலாகச் செய்வது
Sakthimurugan et al. (2026)	நிலநடுக்கப் பேரிடர் விழிப்புணர்வில் தமிழ் மரபறிவு, இலக்கியம், செயற்கை நுண்ணறிவு (பன்முக ஆய்வு)	நீர், நிலம், உணவு, சமூகப் பொறுப்பு, ஆட்சி ஆகியவற்றை ஒரே சட்டகத்தில் இணைத்தல்

இந்நிலையிலும், சங்க இலக்கியங்களில் இயற்கை நிகழ்வுகள், அவற்றின் வாழ்வியல் தாக்கங்கள், நீர்–நில வளப் பாதுகாப்பு, உணவுப் பாதுகாப்பு, சமூகப் பொறுப்பு, ஆட்சிச் சிந்தனை ஆகியவற்றை ஒரே பகுப்பாய்வுச் சட்டகத்தில் இணைத்து வாசிக்கும் அணுகுமுறைக்கு மேலும் இடமுள்ளது. எனவே, இவ்வாய்வு பேரிடர் மேலாண்மை என்ற நவீனக் கருத்தாக்கத்தை வரலாற்றில் நேரடியாகப் பொருத்தாமல், சங்கப் பாடல்களில் வெளிப்படும் அபாய உணர்வு மற்றும் வளப் பாதுகாப்பு சார்ந்த சிந்தனைகளை விளக்கும் ஒரு பகுப்பாய்வுக் கருவியாகப் பயன்படுத்துகிறது.

3. ஆய்வின் நோக்கம், வினாக்கள் மற்றும் முறையியல்

3.1 நோக்கங்கள்

1. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சங்க இலக்கியங்களில் பதிவாகியுள்ள இயற்கைப் பேரிடர் தொடர்பான செய்திகளை ஆராய்தல்.
2. அவற்றில் வெளிப்படும் அபாய உணர்வு, நீர்–நில வளப் பாதுகாப்பு, உணவுப் பாதுகாப்பு, வாழ்வாதாரம், சமூகப் பொறுப்பு மற்றும் ஆட்சிப் பொறுப்புச் சிந்தனைகளை அடையாளம் காணுதல்.
3. நவீன பேரிடர் மேலாண்மைக் கருத்தாக்கங்களை வரலாற்றுச் சமச்சீராகக் கொள்ளாமல், பகுப்பாய்வுச் சட்டகமாக மட்டும் பயன்படுத்தி இலக்கிய வாசிப்பை மேற்கொள்ளுதல்.

3.2 ஆய்வு வினாக்கள்

- சங்கப் பாடல்களில் வறட்சி, கனமழை, ஆற்றுப்பெருக்கு, கடல்சார் இயற்கை மாற்றங்கள் எவ்வாறு சித்திரிக்கப்படுகின்றன?
- இச்சித்திரிப்புகளில் அபாய உணர்வு, வளப் பாதுகாப்பு, உணவு, வாழ்வாதாரம், சமூகப் பொறுப்பு, ஆட்சிப் பொறுப்பு ஆகியவை எவ்வாறு இணைகின்றன?
- இலக்கியச் சித்திரிப்பையும் வரலாற்று உண்மைச் சான்றையும் வேறுபடுத்தி, நவீனக் கருத்தாக்கங்களை எந்த எல்லை வரை பயன்படுத்தலாம்?

3.3 முறையியல்

இவ்வாய்வு தரநிலை உரைநிலை மற்றும் கருப்பொருள் அடிப்படையிலான இலக்கியப் பகுப்பாய்வு (qualitative textual and thematic analysis) முறையைப் பின்பற்றுகிறது. அகநானூறு, புறநானூறு, குறுந்தொகை மற்றும் கலித்தொகை ஆகிய

தொகைநூல்களிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பாடல்கள் முதன்மை ஆதாரங்களாகப் பயன்படுத்தப்பட்டன. பாடல்களின் உரை, புலியூர்க்கேசிகனின் பதிப்பு மற்றும் உரையுடன் ஒப்பிட்டு வாசிக்கப்பட்டது (புலியூர்க்கேசிகன், *அகநானூறு*; *புறநானூறு*; *குறுந்தொகை*; *கலித்தொகை*).

பகுப்பாய்வு இரு நிலைகளில் மேற்கொள்ளப்பட்டது. முதல் நிலையில், வறட்சி, கனமழை, நீர்ப்பெருக்கு, ஆற்றின் வேகம், கடல்சார் இயற்கைச் சித்திரிப்புகள் ஆகியவை வகைப்பாடுகளாகக் கொள்ளப்பட்டன. இரண்டாம் நிலையில், அவற்றுடன் தொடர்புடைய வளப் பாதுகாப்பு, உணவு, வாழ்வாதாரம், சமூகப் பொறுப்பு, ஆட்சிப் பொறுப்பு ஆகிய கருப்பொருள்கள் ஆராயப்பட்டன. ஒவ்வொரு பாடலும் நேரடிக் காட்சியா, உவமையா, உருவகமா, கற்பனைச் சூழலா அல்லது கருத்துரைப் பகுதியா என்பதும் குறிக்கப்பட்டது; இதனால் இலக்கிய அணியை வரலாற்று நிகழ்வாக மயங்கும் காலப்பிழை (anachronism) தவிர்க்கப்பட்டது. நவீனப் பேரிடர் மேலாண்மைச் சொற்கள் வரலாற்றுச் சமச்சீர் என்ற பொருளில் அல்லாமல், பகுப்பாய்வு வகைகளாக மட்டுமே பயன்படுத்தப்பட்டன.

3.4 ஆதாரப் பாடல்கள்

பாடல்	சித்திரிப்பு / மேற்கோள்	இலக்கிய நிலை	பகுப்பாய்வு வகை
அகநானூறு 53	“நீர்அற வறந்த நிரம்பா நீள்இடை”	வறண்ட நிலச் சித்திரிப்பு	வறட்சி, நீர்ப்பற்றாக்குறை
அகநானூறு 252	“தொழில்மழை பொழிந்த பானாட் கங்குல்”; “பெருங்குளம் காவலன் போல”	தொடர்மழைக் காட்சி; உவமை	கனமழை, நீர்நிலைப் பாதுகாப்பு
புறநானூறு 174	“கரை பொருது / இரங்கு புனல் நெரிதரு மிகு பெருங் காவிரி”	ஆற்றின் இயற்கை இயக்கச் சித்திரிப்பு	ஆற்றுப்பெருக்கு, கரையோர நிலம்
கலித்தொகை 104	“மலி திரை ஊர்ந்து தன் மண் கடல் வௌவலின்”	கடல்–நிலக் காட்சியமைப்பு	கடல்சார் இயற்கைச் சித்திரிப்பு
குறுந்தொகை 373	“நிலம்புடை பெயரினும் நீர்தீப் பிறழினும் / இலங்குதிரைப் பெருங்கடற் கெல்லை தோன்றினும்”	மிகைப்பட்ட இயற்கை மாற்றங்களின் கற்பனைச் சூழல்	இயற்கை மாற்றமும் மனித உணர்வும்

பாடல்	சித்திரிப்பு / மேற்கோள்	இலக்கிய நிலை	பகுப்பாய்வு வகை
புறநானூறு 18	“உணவெனப் படுவது நிலத்தொடு நீரே”; “உண்டி கொடுத்தோர் உயிர்கொடுத்தோரே”	கருத்துரைப் பகுதி	வளப் பாதுகாப்பு, உணவு, சமூகப் பொறுப்பு, ஆட்சிப் பொறுப்பு

4. சங்க இலக்கியங்களில் இயற்கை அபாயங்களின் பிரதிநிதித்துவம்

4.1 வறட்சி மற்றும் நீர்ப்பற்றாக்குறை

அகநானூறு 53-இல் இடம்பெறும் “நீர்அற வறந்த நிரம்பா நீள்இடை” என்ற தொடர் (புலியூர்க்கேசிகன், *அகநானூறு*), நீர் வற்றிய, வறண்ட நிலப்பரப்பைச் சித்திரிக்கிறது. நீர் முற்றிலும் அற்றுப்போனதும், நீண்ட வழி நிரம்பாமல் வறண்டு கிடப்பதும் ஒரே காட்சியில் இணைகின்றன. இது ஒரு குறிப்பிட்ட வரலாற்று வறட்சி நிகழ்வின் பதிவாக எடுத்துக்கொள்ளப்படாமல், நீர்ப்பற்றாக்குறை உருவாக்கும் சூழலியல் மற்றும் வாழ்வியல் இடர்நிலையின் இலக்கியப் பிரதிநிதித்துவமாகப் புரிந்துகொள்ளப்படுகிறது. நீர் இல்லாமை நிலத்தின் இயல்பையும் மனிதச் செயல்பாடுகளையும் பாதிக்கக்கூடியது என்ற அடிப்படை உணர்வு இச்சித்திரிப்பில் வெளிப்படுகிறது.

நவீனப் பேரிடர் மேலாண்மையில் நீர்ப்பற்றாக்குறை என்பது அபாயம், வளக் குறைபாடு மற்றும் வாழ்வாதாரப் பாதிப்புடன் தொடர்புபடுத்தப்படுகிறது. அகநானூறு 53-ஐ இந்தக் கோணத்தில் வாசிக்கும்போது, இயற்கை வளத்தின் நிலை மனித வாழ்வின் பாதுகாப்புடன் தொடர்புடையது என்ற கருத்தை அடையாளம் காண முடிகிறது. ஆனால் இதனைத் திட்டமிட்ட வறட்சி மேலாண்மை அமைப்பு இருந்ததற்கான வரலாற்றுச் சான்றாகக் கருதுவது முறையியல் ரீதியாகத் தவிர்க்கப்பட வேண்டும்.

4.2 கனமழை மற்றும் நீர்நிலைப் பாதுகாப்பு

அகநானூறு 252-இல் “தொழில்மழை பொழிந்த பானாட் கங்குல்” எனத் தொடர்மழைச் சூழல் சுட்டப்படுகிறது. தொடர்ந்து, “பெருங்குளம் காவலன் போல” என்ற உவமை இடம்பெறுகிறது. இங்குப் பெருங்குளமும் அதனைப் பாதுகாக்கும் காவலனும் இணைக்கப்படுவது நீர்நிலையின் முக்கியத்துவத்தையும் விழிப்புணர்வையும் இலக்கியப் படிமமாக உணர்த்துகிறது. மழை பெருகும் இரவில் பெருங்குளத்தைக் கண்காணிக்கும் காவலன் என்ற படிமம், பொதுவான நீர்நிலையொன்றைப் பேணும் பொறுப்புணர்வைச் சுட்டுகிறது.

இவ்வடிவத்தை நவீன நீர்வள மேலாண்மை அல்லது வெள்ள முன்னெச்சரிக்கை அமைப்பின் நேரடிச் சான்றாகக் கூற முடியாது; ஏனெனில் இது உவமை வடிவில் அமைந்துள்ளது. இருப்பினும், நீர் அதிகரிக்கும் சூழலில் நீர்நிலையைக் கவனித்தல், பாதுகாத்தல் மற்றும் அதனுடன் தொடர்புடைய அபாயத்தை உணர்தல் போன்ற கருத்துகளைப் பற்றிய ஓர் இலக்கிய வாசிப்பை இது சாத்தியமாக்குகிறது. இதனால் தயார்நிலை மற்றும் தணிப்பு ஆகிய நவீனக் கருத்துகளுடன் ஒப்பிட்டு உரையாடல் மேற்கொள்ள முடிகிறது.

4.3 ஆற்றுப்பெருக்கு மற்றும் நிலப்பரப்பு

புறநானூறு 174-இல் "கரை பொருது / இரங்கு புனல் நெரிதரு மிகு பெருங் காவிரி" எனக் காவிரியின் நீரோட்டத்தின் வலிமையும் கரையைத் தாக்கும் தன்மையும் சித்திரிக்கப்படுகின்றன. இவ்வரிகள் ஒரு குறிப்பிட்ட வரலாற்று வெள்ளப் பேரிடரை உறுதிப்படுத்துவதற்கான தரவாக அல்லாமல், ஆற்றின் இயற்கை இயக்கத்தையும் அதன் கரையோர நிலப்பரப்புடனான உறவையும் வெளிப்படுத்தும் இலக்கியச் சான்றாகப் பார்க்கப்படுகின்றன.

ஆற்றின் நீரோட்டம் அதிகரிக்கும்போது கரையோர நிலம் பாதிக்கப்படலாம் என்ற அபாய உணர்வு இத்தகைய காட்சிகளில் மறைமுகமாகப் புரிந்துகொள்ளப்படுகிறது. நவீனப் பேரிடர் ஆய்வில் ஆற்றுப்பெருக்கு, கரை அரிப்பு மற்றும் குடியிருப்பு–வாழ்வாதாரப் பாதிப்பு ஆகியவை தொடர்புடையவை. சங்கப் பாடலை அந்த நவீன அமைப்புக்குள் கட்டாயப்படுத்தாமல், இயற்கை இயக்கத்தைப் பற்றிய பண்பாட்டுக் கவனிப்பாகப் படிப்பதே பொருத்தமானது.

4.4 கடல்சார் இயற்கைச் சித்திரிப்புகள்

கலித்தொகை 104-இல் "மலி திரை ஊர்ந்து தன் மண் கடல் வௌவலின்" எனக் கடலும் நிலமும் தொடர்புடைய காட்சியமைப்பு இடம்பெறுகிறது. இத்தகைய வரிகள் கடல் சார்ந்த இயற்கை மாற்றங்களைப் பற்றிய இலக்கிய நினைவுகளையும் உருவகங்களையும் சுட்டுகின்றன. இதனை நவீன அறிவியல் பொருளில் சுனாமி அல்லது குறிப்பிட்ட கடல்பேரிடராக அடையாளப்படுத்துவதற்குப் போதுமான நேரடி ஆதாரம் இல்லை. எனவே, இவ்வாய்வு இதனைக் கடல்–நில உறவின் இயற்கைச் சித்திரிப்பாக மட்டுமே எடுத்துக்கொள்கிறது.

அதேபோல் குறுந்தொகை 373-இல் "நிலம்புடை பெயரினும் நீர்தீப் பிறழினும் / இலங்குதிரைப் பெருங்கடற் கெல்லை தோன்றினும்" என மிகைப்பட்ட இயற்கை மாற்றங்களின் கற்பனைச் சூழல் இடம்பெறுகிறது. இது ஒரு வரலாற்று நிலநடுக்கம் அல்லது கடல்மட்ட உயர்வு பற்றிய நேரடிப் பதிவு என்று கூற முடியாது. இருப்பினும், இயற்கை மாற்றம் மற்றும் மனித உணர்வுகளுக்கிடையிலான இலக்கியத் தொடர்பை ஆராய உதவுகிறது.

4.5 பகுப்பாய்வுச் சுருக்கம்

கருப்பொருள்	பாடல்	இலக்கிய நிலை	தொடர்புடைய நவீனக் கருத்து	வரலாற்றுச் சான்றாகக் கொள்ளலாமா?
வறட்சி, நீர்ப்பற்றாக்குறை	அகநானூறு 53	நிலச் சித்திரிப்பு	அபாயம், வளக் குறைபாடு, வாழ்வாதாரப் பாதிப்பு	இல்லை; குறிப்பிட்ட வறட்சி நிகழ்வு எனக் கொள்ள முடியாது
கனமழை, நீர்நிலைப் பாதுகாப்பு	அகநானூறு 252	உவமை	தயார்நிலை, தணிப்பு	இல்லை; வெள்ள முன்னெச்சரிக்கை அமைப்பு எனக் கொள்ள முடியாது
ஆற்றுப்பெருக்கு	புறநானூறு 174	இயற்கை இயக்கச் சித்திரிப்பு	ஆற்றுப்பெருக்கு, கரை அரிப்பு	இல்லை; குறிப்பிட்ட வெள்ளப் பேரிடரின் தரவு அன்று
கடல்சார் சித்திரிப்பு	கலித்தொகை 104	காட்சியமைப்பு, உருவகம்	கடல்–நில உறவு	இல்லை; சுனாமி எனக் கொள்ளப் போதிய ஆதாரம் இல்லை
மிகைப்பட்ட இயற்கை மாற்றம்	குறுந்தொகை 373	கற்பனைச் சூழல்	இயற்கை மாற்றமும் மனித உணர்வும்	இல்லை; நிலநடுக்கப் பதிவு அன்று

5. நீர்வளம், நிலம் மற்றும் உணவுப் பாதுகாப்பு

5.1 “உணவெனப் படுவது நிலத்தொடு நீரே”

புறநானூறு 18-இல் இடம்பெறும் “உணவெனப் படுவது நிலத்தொடு நீரே; உண்டி கொடுத்தோர் உயிர்கொடுத்தோரே” என்ற வரிகள் (புலியூர்க்கேசிகன், *புறநானூறு*), இக்கட்டுரையின் மையக் கருத்துக்கு மிக நெருக்கமான இலக்கியச் சான்றாகும். உணவு என்பது நிலமும் நீரும் இணையும் இடத்தில் உருவாகிறது என்ற இந்த அடிப்படைப் புரிதல், நீர்–நில வளப் பாதுகாப்பையும் உணவுப் பாதுகாப்பையும் பிரிக்க முடியாத ஒரே சங்கிலியாகக் காண்கிறது. வறட்சியும் நீர்ப்பற்றாக்குறையும்

வெள்ளமும் நிலத்தை அழிப்பதும் உணவை நேரடியாகப் பாதிக்கும் என்ற கருத்தும் இதிலிருந்து தெளிவாகிறது.

நவீன மொழியில் இதனை, இயற்கை அபாயங்கள் உணவுப் பாதுகாப்பையும் வாழ்வாதாரத்தையும் பாதிக்கும் 'தொடர் விளைவு' (cascading effect) என்று விவரிக்கலாம். ஆனால் சங்கப் பாடல் இதனை அறிவியல் அறிக்கையாக அல்லாமல், வாழ்வியல் உண்மையாகவும் அறவுரையாகவும் முன்வைக்கிறது என்பதை நினைவில் கொள்ள வேண்டும்.

5.2 "உண்டி கொடுத்தோர் உயிர்கொடுத்தோரே"

"உண்டி கொடுத்தோர் உயிர்கொடுத்தோரே" என்ற தொடர் உணவளிப்பதை உயிரளிப்பதற்கு இணையாகக் கருதுகிறது. இதில் உணவு வழங்குதல் ஒரு தனிப்பட்ட கொடையாக மட்டுமின்றி, சமூகத்தின் உயிர்ப்பைக் காக்கும் பொறுப்பாகவும் உயர்த்தப்படுகிறது. அவ்வகையில், பேரிடர்க் காலத்தில் உணவு உதவி வழங்குவதன் முக்கியத்துவம் குறித்த ஒரு பண்பாட்டு மதிப்பீடு இப்பாடலில் வெளிப்படுகிறது எனலாம்.

5.3 பகுப்பாய்வுச் சுருக்கம்

கருத்து	ஆதாரப் பாடல்	இலக்கியக் கூற்று	நவீனப் பேரிடர் மேலாண்மைத் தொடர்பு
நீர்–நில வளமே உணவின் அடிப்படை	புறநானூறு 18	"உணவெனப் படுவது நிலத்தொடு நீரே"	நீர்–நில வளப் பாதுகாப்பு, உணவுப் பாதுகாப்பு
உணவளிப்பு = உயிர் காப்பு	புறநானூறு 18	"உண்டி கொடுத்தோர் உயிர்கொடுத்தோரே"	உணவு உதவி, நிவாரணம், சமூகப் பொறுப்பு
நீர் இல்லாமையின் விளைவு	அகநானூறு 53	"நீர்அற வறந்த நிரம்பா நீள்இடை"	வறட்சியின் தாக்கம், வாழ்வாதார இழப்பு

6. சமூகப் பொறுப்பு மற்றும் வாழ்வாதாரம்

6.1 கூட்டுப் பொறுப்பு என்ற உணர்வு

சங்கப் பாடல்களில் உணவு வழங்குவது குறித்த உயர்ந்த மதிப்பீடு (புறநானூறு 18), இடர்க்காலத்தில் பிறரைக் காக்கும் கடமை சமூக அறமாகக் கருதப்பட்டதைக் காட்டுகிறது. இதனை நவீனச் சொல்லில் 'சமூகம் சார்ந்த பேரிடர் மேலாண்மை' (community-based disaster management) என்ற கருத்துடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கலாம். ஆனால் சங்க காலச் சமூகத்தில் இத்தகைய முறைப்படுத்தப்பட்ட அமைப்புகள் இருந்தன

என்பதற்கு இப்பாடல்கள் நேரடிச் சான்றாகா; அவை மதிப்பீடுகளையும் எதிர்பார்ப்புகளையும் மட்டுமே பதிவு செய்கின்றன.

6.2 வாழ்வாதாரமும் இயற்கையும்

வறட்சியையும் நீர்ப்பற்றாக்குறையையும் சித்திரிக்கும் அகநானூறு 53, வேளாண்மையையும் இயற்கை வளத்தையும் சார்ந்த வாழ்வாதாரத்தின் நிலையற்ற தன்மையை உணர்த்துகிறது. நீர் அற்ற நிலத்தில் வாழ்க்கை நடத்துவதன் சிரமம், அகத்திணைச் சூழலில் பயணம், பிரிவு போன்ற உணர்வுகளுடன் இணைந்து வெளிப்படுகிறது. இதனால், இயற்கை இடர் மனிதர்களின் பொருளாதார நிலையையும் உறவு நிலையையும் ஒருங்கே பாதிக்கும் என்ற புரிதல் இலக்கியப் பின்னணியில் காணப்படுகிறது.

6.3 எச்சரிக்கை

இவ்வாய்வு, குறிப்பிட்ட சங்க கால நிவாரண நடவடிக்கைகள் அல்லது நிதி உதவி முறைகள் இருந்ததாகக் கூறவில்லை. அவ்வாறு கூறுவதற்குப் போதிய சான்றுகள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பாடல்களில் இல்லை; எனவே இங்குள்ள முடிவுகள் இலக்கியப் பதிவுகளின் விளக்கமாக மட்டுமே கொள்ளப்பட வேண்டும்.

7. ஆட்சிப் பொறுப்பு மற்றும் பொதுநலம்

7.1 நீர்நிலைக் காவலும் ஆட்சியும்

அகநானூறு 252-இல் “பெருங்குளம் காவலன் போல” என்ற உவமை, நீர்நிலையைக் காப்பது ஒரு தனிப் பொறுப்பாகக் கருதப்பட்டதைச் சுட்டுகிறது (புலியூர்க்கேசிகன், *அகநானூறு*). இங்குக் ‘காவலன்’ என்ற சொல், நீர்நிலைப் பாதுகாப்பு வெறும் இயற்கைச் செயல்பாடு அல்ல; அதனை நிர்வகிக்கவும் பேணவும் வேண்டிய பொறுப்பாளர் ஒருவர் உண்டு என்ற எண்ணத்தை உணர்த்துகிறது. இதனை நவீன ஆட்சிப் பொறுப்பு (governance) என்ற கருத்துடன் தொடர்புபடுத்தி வாசிக்கலாம்; ஆனால் இது ஓர் உவமை மட்டுமே என்பதால் குறிப்பிட்ட நிர்வாக அமைப்பு இருந்தது என்று முடிவு செய்ய இயலாது.

7.2 ஆட்சியாளரின் அறக்கடமை

புறநானூறு 18-இல் உணவையும் நீர்–நில வளத்தையும் முன்னிறுத்தும் கருத்துரை, ஆட்சியாளர் மக்களின் வாழ்வாதாரத்தைக் காக்க வேண்டும் என்ற அறக் கடமையை வலியுறுத்தும் பகுதியாகவும் வாசிக்கப்படுகிறது. நீர்–நில வளத்தைப் பெருக்குவதும் காப்பதும் நாட்டின் நலனுக்கு இன்றியமையாதது என்ற செய்தி, பொதுநலம் சார்ந்த ஆட்சிச் சிந்தனையாக இங்கு அடையாளம் காணப்படுகிறது.

7.3 பகுப்பாய்வு

சங்க இலக்கியம் அரசனை வளத்தின் காவலனாகவும் பொதுநலத்தின் பொறுப்பாளனாகவும் சித்திரிக்கிறது என்பது இவ்வாய்வில் கிடைக்கும் முக்கியக் கருத்துகளில் ஒன்று. எனினும் இவ்வாறு சித்திரிக்கப்படுவது ஆட்சி குறித்த இலட்சிய

நிலை; அது எல்லா நேரத்திலும் நடைமுறையில் இருந்தது என்பதற்கான வரலாற்றுச் சான்று அன்று.

8. நவீனப் பேரிடர் மேலாண்மைச் சட்டகத்தின் வழி வாசிப்பு

8.1 பகுப்பாய்வுக் கண்ணோட்டம்

இக்கட்டுரையில் நவீனப் பேரிடர் மேலாண்மைக் கருத்தாக்கங்கள் சங்க இலக்கியத்தை வாசிப்பதற்கான ஒரு 'பகுப்பாய்வுக் கண்ணாடி' ஆகவே பயன்படுத்தப்படுகின்றன. ஐ.நா. பேரிடர் இடர் குறைப்பு அலுவலகத்தின் *சென்டாய் பேரிடர் இடர் குறைப்புச் சட்டகம் 2015–2030* (UNDRR) இடர் குறித்த புரிதல், ஆட்சிப் பொறுப்பு, மீள்திறனில் முதலீடு, தயார்நிலை ஆகிய முன்னுரிமைகளை முன்வைக்கிறது. இந்தியாவில் *பேரிடர் மேலாண்மைச் சட்டம், 2005* தணிப்பு, தயார்நிலை, எதிர்வினை, மீட்பு ஆகிய நிலைகளை உள்ளடக்கிய நிறுவனக் கட்டமைப்பை வழங்குகிறது (Government of India). இவை சங்க காலத்தில் இருந்த அமைப்புகள் அல்ல; இன்றைய கருத்துகளோடு இலக்கியப் பதிவுகளை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் வாசிப்புக் கருவிகள் மட்டுமே.

8.2 பொருத்த அட்டவணை

நவீனக் கருத்து	சங்க இலக்கியத்தில் தொடர்புடைய பதிவு	பாடல்	பொருத்தத்தின் தன்மை
இடர் குறித்த புரிதல்	வறட்சி, கனமழை, ஆற்றுப்பெருக்கு, கடல்சார் மாற்றங்கள் பற்றிய கவனிப்பு	அகநானூறு 53, 252; புறநானூறு 174; கலித்தொகை 104	இலக்கியப் பிரதிபலிப்பு
நீர்–நிலவளப் பாதுகாப்பு	நீர்நிலைக் காவலன் என்ற உவமை; நீர்–நிலமே உணவு	அகநானூறு 252; புறநானூறு 18	குறியீட்டுப் பொருத்தம்
உணவுப் பாதுகாப்பு, வாழ்வாதாரம்	உணவளிப்பு உயிரளிப்பு	புறநானூறு 18	மதிப்பீட்டுப் பொருத்தம்
சமூகப் பொறுப்பு	பிறரைக் காக்கும் அறம்	புறநானூறு 18	மதிப்பீட்டுப் பொருத்தம்
ஆட்சிப் பொறுப்பு	ஆட்சியாளர் வளக் காவலர்	புறநானூறு 18; அகநானூறு 252	இலட்சிய நிலை
இயற்கை மாற்றம் குறித்த கற்பனை	மிகைப்பட்ட இயற்கை மாற்றங்கள்	குறுந்தொகை 373	கற்பனைச் சூழல்

8.3 கருத்துச் சங்கிலி

பகுப்பாய்வில் கிடைத்த கருத்துகளைப் பின்வரும் வரிசையில் இணைத்துக் காணலாம்:

1. இயற்கை நிகழ்வு (வறட்சி, கனமழை, ஆற்றுப்பெருக்கு, கடல்சார் மாற்றம்)
2. அபாய உணர்வு (இலக்கியப் படிமங்கள், உவமைகள்)
3. நீர்–நிலப் பாதுகாப்பு (காவலன், நீர்நிலை)
4. உணவு மற்றும் வாழ்வாதாரப் பாதுகாப்பு
5. சமூகப் பொறுப்பு (உணவளிப்பு)
6. ஆட்சிப் பொறுப்பு (பொதுநலக் காவல்)

இச்சங்கிலி சங்கப் பாடல்களில் ஒரே இடத்தில் நேரடியாகக் கூறப்படவில்லை; பல பாடல்களை இணைத்து வாசிக்கும்போது உருவாகும் பகுப்பாய்வுக் கட்டமைப்பு என்பதையே இது குறிக்கிறது.

9. விவாதம்

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பாடல்கள் அனைத்தும் பேரிடரை ஒரு தனிக் கருப்பொருளாகப் பேசுவதில்லை. அவை அகம், புறம் ஆகிய இலக்கியச் சூழல்களில் இயற்கை நிகழ்வுகளைக் காட்சியாகவோ உவமையாகவோ பயன்படுத்துகின்றன. ஆயினும் வறட்சி, கனமழை, ஆற்றுவெள்ளம், கடல்சார் காட்சிகள் ஆகியவை மீண்டும் மீண்டும் இடம்பெறுவது, சங்கக் கவிஞர்கள் இயற்கையின் சீற்றத்தையும் அதன் மனிதத் தாக்கத்தையும் கூர்ந்து கவனித்தனர் என்பதைக் காட்டுகிறது.

இரண்டாவதாக, புறநானூறு 18 போன்ற பாடல்களில் நீர்–நிலம்–உணவு என்ற அடிப்படைச் சங்கிலி வெளிப்படுகிறது. இது நவீன உணவுப் பாதுகாப்பு மற்றும் வளப் பாதுகாப்பு விவாதங்களோடு பொருந்தும் ஆழமான புரிதலாகத் தெரிகிறது. எனினும் அதனை நவீன அறிவியல் அர்த்தத்தில் ‘பேரிடர் மேலாண்மைத் திட்டம்’ என்று கூறுவது பொருந்தாது.

மூன்றாவதாக, ‘இலக்கியச் சித்திரிப்பு’ ‘வரலாற்று நிகழ்வு’ ஆகியவற்றுக்கிடையிலான வேறுபாடு முக்கியமானது. அகப்பாடல்களில் வரும் வறட்சியும் மழையும் தலைவன்–தலைவி உணர்ச்சிகளுக்கான பின்னணியாக அமைகின்றன; அவை குறிப்பிட்ட ஆண்டின் இடரை ஆவணப்படுத்துபவை என்று கொள்ள முடியாது. இதனால் இலக்கியத்திலிருந்து வரலாற்றுத் தரவை நேரடியாக எடுப்பதற்கு எச்சரிக்கை தேவை.

நான்காவதாக, இத்தகைய வாசிப்பு, தமிழ் இலக்கியத்தைச் சமகாலச் சமூகப் பிரச்சினைகளோடு உரையாடச் செய்யும் மதிப்புமிக்க வழியாகும். நவீனச் சொல்லாடலை எளிதில் திணிக்காமல், பாடலின் சொந்தச் சொற்களை முதன்மைப்படுத்தும் வாசிப்பே இதற்குப் பொருத்தமானது.

10. முக்கியக் கண்டறிதல்கள்

1. சங்க இலக்கியத்தில் வறட்சி (அகநானூறு 53), கனமழை (அகநானூறு 252), ஆற்றுப்பெருக்கு (புறநானூறு 174), கடல்சார் காட்சிகள் (கலித்தொகை 104), மிகைப்பட்ட இயற்கை மாற்றக் கற்பனை (குறுந்தொகை 373) ஆகியவை இலக்கிய வடிவில் பதிவாகியுள்ளன.
2. "உணவெனப் படுவது நிலத்தொடு நீரே" (புறநானூறு 18) என்ற கூற்று நீர்–நிலம்–உணவுக்கு இடையிலான தொடர்பை அடிப்படையாக முன்வைக்கிறது.
3. "உண்டி கொடுத்தோர் உயிர்கொடுத்தோரே" என்ற தொடர் உணவளிப்பை உயிர் காப்புக்கு இணையான சமூகப் பொறுப்பாகக் காட்டுகிறது.
4. "பெருங்குளம் காவலன் போல" (அகநானூறு 252) என்ற உவமை நீர்நிலைக் காவல் என்ற பொறுப்புணர்வைக் குறிக்கிறது.
5. நவீனப் பேரிடர் மேலாண்மைக் கருத்துகளான இடர் புரிதல், வளப் பாதுகாப்பு, சமூகப் பொறுப்பு, ஆட்சிப் பொறுப்பு ஆகியவற்றோடு இப்பதிவுகளைப் பகுப்பாய்வு நோக்கில் இணைத்துப் படிக்க முடியும்.
6. இந்தப் பொருத்தம் இலக்கியப் பிரதிபலிப்பு, குறியீடு, மதிப்பீடு என்ற நிலைகளில் மட்டுமே; வரலாற்று நிறுவனங்கள் இருந்தன என்பதற்கான நேரடிச் சான்றாகாது.

11. ஆய்வின் பொருத்தமும் பயன்பாடுகளும்

- **இலக்கிய ஆய்வு:** சங்க இலக்கியத்தை இயற்கை, சூழலியல், இடர் என்ற புதிய கோணங்களில் ஆராய இது வழிவகுக்கிறது.
- **கல்வி:** தமிழ் இலக்கியப் பாடங்களையும் பேரிடர் விழிப்புணர்வுக் கல்வியையும் இணைக்கும் பாடத்திட்டப் பகுதிகளுக்கு இக்கருத்துகளைப் பயன்படுத்தலாம்.
- **பண்பாட்டு நோக்கு:** நீர்நிலைப் பாதுகாப்பு, உணவு பகிர்தல் போன்ற பாரம்பரிய மதிப்பீடுகளைச் சமகாலச் சமூக விழிப்புணர்வுக்குத் துணையாகக் கொள்ளலாம்.
- **இடைநிலை ஆய்வு:** மொழி, இலக்கியம், சூழலியல், சமூக அறிவியல் ஆகிய துறைகளுக்கிடையிலான ஆய்வு உரையாடலுக்கு இது அடிப்படையாக அமையும்.

இப்பயன்பாடுகள் இலக்கிய வாசிப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டவை; நடைமுறைப் பேரிடர்த் திட்டமிடலுக்குத் தனிச் சான்றாக இவற்றைப் பயன்படுத்தக் கூடாது.

12. ஆய்வின் வரம்புகள்

1. ஆய்வு ஆறு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பாடல்களுக்கு மட்டுமே உட்பட்டது; சங்க இலக்கியம் முழுவதையும் இது உள்ளடக்கவில்லை.

2. பாடல்கள் இலக்கியப் படைப்புகள் என்பதால், அவற்றிலுள்ள இடர்ப் பதிவுகள் வரலாற்று நிகழ்வுகளாக உறுதிப்படுத்தப்படவில்லை.
3. பாடல் உரைகள் பதிப்பாசிரியரின் விளக்கத்தைச் சார்ந்தவை; வேறு உரையாசிரியர்கள் வேறு பொருள் கூறக்கூடும்.
4. நவீனப் பேரிடர் மேலாண்மைக் கருத்துகள் வாசிப்புக் கருவிகள் மட்டுமே; அவை சங்க காலத்தில் இருந்தன என்று நிறுவ முயலவில்லை.
5. இது தரம் சார்ந்த பகுப்பாய்வு; எண்ணிக்கை அடிப்படையிலான மதிப்பீடு இல்லை.

13. பரிந்துரைகள்

1. தொல்லியல், கல்வெட்டு, இயற்கை வரலாற்றுச் சான்றுகளோடு இணைத்து, இலக்கியப் பதிவுகளை ஒப்பிடும் இடைநிலை ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.
2. சங்க இலக்கியத்தின் ஏனைய நூல்களையும் (பத்துப்பாட்டு, பதிற்றுப்பத்து, பரிபாடல் முதலியவை) உள்ளடக்கி ஆய்வை விரிவுபடுத்தலாம்.
3. பல உரையாசிரியர்களின் விளக்கங்களை ஒப்பிட்டு, ஒவ்வொரு பாடலின் பொருள் வேறுபாடுகளையும் ஆராய வேண்டும்.
4. பேரிடர்க் கல்வி மற்றும் தமிழ்ப் பாடத்திட்டத்தில் இப்பாடல்களை உரையாடல் அடிப்படையிலான கற்பித்தல் பொருளாகப் பயன்படுத்தலாம்.
5. பிற செவ்விலக்கியங்களோடு (சமஸ்கிருதம், கிரேக்கம் முதலியன) ஒப்பீட்டு ஆய்வுகளும் மேற்கொள்ளப்படலாம்.

14. முடிவுரை

சங்க இலக்கியங்கள் இயற்கையை அழகுக்காக மட்டுமின்றி, மனிதர் வாழ்வோடு பிணைந்த சக்தியாகவும் காண்கின்றன. வறட்சி, கனமழை, ஆற்றுப்பெருக்கு, கடல்சார் காட்சிகள் ஆகியவற்றின் வழியாக இயற்கை இடர்களின் தன்மையை அவை இலக்கிய வடிவில் பதிவு செய்கின்றன. “உணவெனப் படுவது நிலத்தொடு நீரே” என்ற வரி நீர்–நிலம்–உணவு என்ற இணைப்பை எடுத்துரைக்க, “உண்டி கொடுத்தோர் உயிர்கொடுத்தோரே” என்ற தொடர் சமூகப் பொறுப்பின் உயர்வை வலியுறுத்துகிறது; “பெருங்குளம் காவலன் போல” என்ற உவமை நீர்நிலைக் காவல் என்ற பொறுப்புணர்வைச் சுட்டுகிறது.

நவீனப் பேரிடர் மேலாண்மைக் கருத்துகளை வாசிப்புக் கருவிகளாகக் கொண்டு நோக்கும்போது, சங்கப் பாடல்களில் இடர் உணர்வு, வளப் பாதுகாப்பு, சமூகப் பொறுப்பு, ஆட்சிப் பொறுப்பு ஆகிய சிந்தனைகளின் இலக்கியத் தடங்கள் தென்படுகின்றன. இவற்றை வரலாற்று நிறுவனங்களின் சான்றுகளாக அல்லாமல், இலக்கியப் பதிவுகளாகவும் பண்பாட்டு மதிப்பீடுகளாகவும் புரிந்துகொள்வதே இவ்வாய்வின் முடிவு. அத்தகைய எச்சரிக்கையுடன் கூடிய வாசிப்பு, தமிழ்

இலக்கியத்தை சமகாலச் சூழலியல் மற்றும் பேரிடர் விழிப்புணர்வு உரையாடல்களோடு இணைக்க உதவும்.

அறிக்கைகள் / Declarations

Funding: This research received no external funding.

Conflict of Interest: The author declares no conflict of interest.

Data Availability: This study did not generate or analyse empirical datasets. The primary sources analysed are published classical Tamil texts, which are cited in the References.

Ethics Statement: This study did not involve human participants, animals, fieldwork, interviews or surveys; therefore, ethics approval and informed consent were not applicable.

Author Contribution: The author conceptualized the study, collected and analysed the textual sources, interpreted the findings, and prepared the manuscript.

AI Use: ChatGPT was used during the preparation of this manuscript for language assistance, organisation of ideas and editorial refinement. The author independently verified the primary textual sources, quotations, interpretations, references and factual claims. ChatGPT was not treated as a primary scholarly source, and the author takes full responsibility for the final content.

References

[1.] Easwaran, K., A. Mohanraj, C. Sakthimurugan, and V. C. Srinivasan. "சங்க இலக்கியங்களில் பதிவாகியுள்ள பருவநிலை அறிவும் நவீன காலநிலை மாற்றத் தரவுகளும்: ஓர் இடைத் துறை ஆய்வு." Tamilmanam International Research Journal of Tamil Studies, vol. 12, no. 01, 2026, pp. 386–399, https://doi.org/10.63300/tm12012026.27.

[2.] Government of India. The Disaster Management Act, 2005. Act No. 53 of 2005, Ministry of Law and Justice, 2005.

[3.] Sakthimurugan, C., R. Sengottuvel, and V. C. Srinivasan. "நிலநடுக்கப் பேரிடர் விழிப்புணர்வில் தமிழ் மரபறிவு, இலக்கியம் மற்றும் செயற்கை நுண்ணறிவு: ஓர் பன்முக ஆய்வு." Tamilmanam International Research Journal of Tamil Studies, vol. 12, no. 03, 2026, pp. 458–477, https://doi.org/10.63300/tm12032026.37.

[4.] United Nations Office for Disaster Risk Reduction. Sendai Framework for Disaster Risk Reduction 2015–2030. UNDRR, 2015.

[5.] மணவழகன், ஆ. சங்க இலக்கியத்தில் மேலாண்மை. காவ்யா பதிப்பகம், 2007.

[6.] புலியூர்க்கேசிகன். அகநானூறு மணிமிடைபவளம் மூலமும் உரையும். சாரதா பதிப்பகம், 2010.

[7.] புலியூர்க்கேசிகன். கலித்தொகை (மூலமும் உரையும்). சாரதா பதிப்பகம், 2010.

[8.] புலியூர்க்கேசிகன். குறுந்தொகை. சாரதா பதிப்பகம், 2010.

[9.] புலியூர்க்கேசிகன். புறநானூறு மூலமும் உரையும். சாரதா பதிப்பகம், 2010.